

РЕШЕНИЕ

№ 6322

гр. София, 18.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 10.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **7162** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма] чрез управителя Г. К., срещу мълчалив отказ на главния архитект на район „С.” –СО Т. Т., да бъде издадено одобрение на схема за преместваеми обекти по чл. 56 и 57 от ЗУТ. Претендира се незаконосъобразност на цитирания отказ, тъй като не е налице хипотезата на чл. 39, ал.2 от ЗУТ. Жалбата е оставена без разглеждане, а производството по делото е прекратено в частта относно отмяна на цитирания мълчалив отказ като незаконосъобразен поради просрочие. Предмет на производството по делото остава преценката за нищожност на мълчалив отказ на главния архитект на район „С.” СО за съгласуване на схема за разполагане на маси, столове и други подвижни съоръжения около търговски обект, опериран от жалбоподателя съгласно негова уточнителна молба от 16.08.2013г., находящ се в УПИ VI-7, [улица], р-н „С.”, [населено място].

Жалбоподателят излага становище, че мълчаливият отказ е незаконосъобразен и моли за неговата отмяна. Претендира разноски.

Ответникът- Главен архитект на район „С.” при Столична община- оспорва жалбата. В свое становище на л.20 по делото твърди, че няма делегирани правомощия от Главния архитект на С. за одобряване на схеми за поставяне на преместваеми обекти за зони 1-5, тъй като тези правомощия са делегирани на директора на дирекция „Териториално планиране” при СО съгласно т.2.3.-2.5. от заповед № РД 09-50-1042 от 06.12.2012г. на главния архитект на СО.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: [фирма] е подало заявление с вх. № АГ- 7000-270/15.05.2013 г. в район „С.” при Столична община с искане за одобряване на схема за поставяне на преместваеми обекти: дървени маси и дървени пейки за ползване на открити седящи места към заведение в УПИ VI-7, [улица], р-н „С.”, [населено място]. Към заявлението е приложен протокол от общо събрание на етажната собственост на [улица], от т.4 на който е видно, че етажната собственост е дала съгласието си да се разположат маси към заведението на двора по изготвен проект, съгласно продадена молба от управителя. Приложен е също така и технически проект на схема, изготвен от архитект с пълна проектантска правоспособност. Върху заявлението е поставена резолюция от ответника, че жалбоподателят следва да представи съгласие по чл. 39, ал.2 от ЗУТ. Няма данни такова съгласие да е представено, нито да има произнасяне по заявлението.

По делото е представена заповед № 09-50-1042 от 06.12.2012г. на главния архитект на СО, в т.2.4. на която е възложено на директора на дирекция „Териториално планиране” при СО да издава скици с указана начин на поставяне на преместваеми обекти с индивидуални проекти върху частни имоти в I-V-та зона съгласно НАРЕДБА за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (наричана по-долу наредбата). Правомощията на гл. архитект на район са уредени в т. 5 от същата заповед и сред тях няма такова правомощие, като видно от писмо на ответника от 09.08.2013г. няма типов проект за процесния преместваем обект. Видно от приложената към писмото схема – Приложение №7 към чл.33, ал.8 от Наредбата, обектът попада в зона IV от централната градска част.

При тези данни и след извършена проверка по реда на чл. 168, ал. 1вр. с чл.146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу мълчаливия отказ относно неговата нищожност е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и по съображения, различни от изложените в нея.

Обжалваният акт е засегнат от порока по чл. 146, т.1 от АПК, констатиран при служебната проверка по чл. 168, ал.1 от АПК.

Съгласно чл. 11, ал.1 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, разрешение за поставяне на преместваеми обекти върху имоти, които не са собственост на държавата или на общината, се издава въз основа на скица с указан начин на поставяне на преместваемия обект. В ал.4 на същата разпоредба е посочено, че скицата с указан начин на поставяне по ал. 1 се издава от главния архитект на общината, когато имотът се намира в I-ва, II-ра, III-та и VI-та зона, а в VI-та зона - от главния архитект на съответния район. Със заповед № РД- 09-50-1042/06.12.2012 г. на Главния архитект на Столична община, раздел II, т. 2.4. са делегирани правомощия на директора на дирекция „Териториално планиране” към Направление „Архитектура и градоустройство” да издава скиците в посочените по-горе зони. Делегирането е направено с нарочна заповед и изричното посочване кои правомощия се делегират. От цитираната заповед е видно, че на главния архитект на

район „С.“ при Столична община не са делегирани правомощия по чл. 11 от Наредбата. От писмото на ответника от 09.08.2013г. става ясно, че заявлението не е препратено на компетентния орган. Мълчаливият отказ да се издаде искания акт представлява индивидуален административен акт по аргумент от разпоредбата на чл.21 , ал.1, изр. посл. във връзка с чл. 58, ал.2 от АПК. Както акт, с който искането се удовлетворява, така и акт, с който се отказва, когато е издаден извън правомощията на административния орган, е нищожен. Като не е препратил преписката на компетентния орган, ответникът е формирал мълчалив отказ, без да има материално правна компетентност по закон и без да има надлежно делегиране на права в тази връзка от главния архитект на Столична община.

Нарушаването на правилата за материалната (предметна) компетентност на административния орган поражда нищожност на мълчаливия отказ. По този въпрос е налице единство в теорията и съдебната практика. Поради това оспореният мълчалив отказ следва да бъде прогласен за нищожен.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лв. държавна такса. Що се отнася до претендираните разноски за адвокатско възнаграждение, същите не са уговорени в пълномощното на л.50 от делото и не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на мълчалив отказ на главния архитект на район „С.“ СО за съгласуване на схема за разполагане на преместваем обект - маси, столове и други подвижни съоръжения около търговски обект, находящ се в УПИ VI-7, [улица], р-н „С.“, [населено място].

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентния административен орган – Главен архитект на Столична община.

ОСЪЖДА район „С.“, СО да заплати на жалбоподателя сумата от 50 лв., представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 215, ал.7 от ЗУТ.

СЪДИЯ: